

Berg: Angaaende det sidste Forslag, som den ærede Ordfører omtalte, saa troer jeg dog, at det kunde være heldigere, at der stod Friholig, og ikke at der vedtoges de Ord: paa Skolen, da jeg ikke antager det aldeles nødvendigt, at det just er paa Skolen, naar det ikke er for langt derfra, og at man ved i Loven at fastslaae: „paa Skolen“ kunde fremkalde Banstikkelig med Hensyn til det Spørgsmaals Afgjørelse, hvor Skolen definitivt skal henlægges. Jeg tillader mig at henstille til det ærede Udvalg, om der ikke kunde være noget Begrundet i denne Bemærkning, og at det altsaa blot kunde hedde: Chefen for Officereskolen erholder Friholig, saa kunde det jo nærmere bestemmes, hvorvidt det kunde blive paa Skolen, ved Skolen eller hvorledes. Da der ved Finantslovens 2den Behandling forhandlede om Officereskolen, tillod jeg mig at udtale, at jeg havde Tvivl om, hvorvidt det var lykkeligvis Krigsministeren ved Underviisningsplanen at træffe Hærlovens sande Mening. Jeg udviklede dette nærmere, idet jeg paapegede, at Hærloven siger: at den ældste Classes Underviisning i Reglen varer et Aar, men kan efter Krigsministerens nærmere Afgjørelse fortsættes ind i det andet Aar for enkelte Underafdelinger, men at dette: „ind i det andet Aar“ i den approberede Underviisningsplan er blevet fortolket som fulde 2 Aar, og at dette hverken var bogstavelig rigtig efter Hærlovens Ord eller stemmede med de Forhandlinger, som havde fundet Sted om denne Paragraph i Hærloven, eller de Betænkninger, som ere blevne afgivne om denne Sag. Jeg henviste i denne Henseende til de forskellige foregaaende Forhandlinger. Jeg var ikke tilstede ved dette Forslags 1ste Behandling her i Salen, hvor baade den høitærede Krigsminister og det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Ernst) søgte at imødegaae min Betragtning af dette Spørgsmaal. Jeg har med Omhu studeret de Indvendinger, som ere fremkomne fra den høitærede Krigsminister og det ærede Medlem imod min Betragtning, men jeg har ikke kunnet komme til anden Anskuelse, end hvad jeg fra først af udtalte, at det ikke er Hærlovens Bestemmelse, der i den Henseende er truffen ved den allerhøist approberede Underviisningsplan. Jeg fastholder min An-

skuelse ligesaa bestemt, som jeg nogenstunde har gjort, og det glæder mig, at jeg i den Henseende er i Overensstemmelse med det ærede Medlem (Fenger) her i Salen, som baade ved sin Stilling i Forsvarscommissionen og som Ordfører for Hærudvalget har en særegen Kjendskab ogsaa til dette Spørgsmaal. Hvorledes han udtrykker sin Anskuelse om denne Sag, vil kunne sees af Folkethingstidende Sp. 2552 — den ærede Formand vil vistnok tillade mig at oplæse det Par Linier. — Det ærede Medlem, til hvem jeg sigter, udtalte, at han kunde „ikke skjønne, at disse Bestemmelser have faaet et correct Udtryk i den foreliggende Plan derved, at der for 1 Afdeling, om den ogsaa vil blive den talrigste — hvad jeg med det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds antager, at den vil — sættes et Curfus paa 1 Aar, og for de andre paa fulde 2 Aar. Det forekommer mig, at dette ikke er et fuldkomment correct Udtryk for Hærlovens Bestemmelser.“ Dette falder fuldkommen sammen med, at jeg har tilladt mig at udtale Tvivl om denne Sag. Jeg gjentager forøvrigt, at der ikke længere er Tvivl for mig tilstede, men at der er fuld Visshed om, at Loven ikke kan tilstede en saadan Fortolkning, og paa mig har det gjort et noget pinligt Indtryk, saameget mere som jeg endnu levende erindrer, ved hvilke Indvendinger jeg i Hærlovsudvalget lod mig bevæge til at tage Forslaget om, at „ind i det andet Aar“ skulde udgaae, tilbage, og jeg havde det Haab, da vi i Udvalget havde et æret Medlem, som maatte antages at ville faae en særlig Indskyldelse paa Underviisningsplanens Affattelse, at den Land, i hvilken disse Bestemmelser maatte antages at være givne, i alt Fald fra hans Side vilde blive høvudet saameget som muligt.

Det er ikke blot et pecuniært Spørgsmaal her er Tale om, men Sagen har for mig to andre Sider; den første er den, at det er urimeligt, at en Officer, fra han begynder som Recrut, indtil han har gennemgaaet den ældste Classes 2 Aar, skal anvende en Tid af 7½ Aar. Dette lange Tidsrum vil afftrække Mange, som ellers vilde gjøre det, fra at gaae den Vej, og jeg troer ogsaa, at det i og for sig ikke er rigtigt for selve Studiets Skyld.